

VLADA ĆE NAM BITI SASTAVLJENA "OD LEGO KOCKICA"

Svašta se je ove jeseni dogodilo izmučenom i već po malo apatičnom hrvatskom narodu. Već smo se polako navikli na "migrante" koji sada već rutinski, kao nešto samo po sebi razumljivo, stižu s istoka i za razliku od Hrvata besplatno se voze sve do Slovenije. Za njih je napravljen i svojevrsni "zimski hotel" u Slavonskom Brodu, da jadni ne bi promrzli. Na zapadu opet Sloveniji su migranti "dozlogrdili", pa su ih odlučili spriječiti da tek tako prelaze granicu tako što su postavili granicu na hrvatskom teritoriju. Nakon što su dobili hrvatske notice (kao da Hrvatska s njima jodla), drsko su ustvrdili da "granica još nije utvrđena".

Za nekoliko godina će tvrditi da granica ide baš tamo, jer je tu bila "slovenska žica", a "kulturni Hrvati" ju nisu silom uklonili, pa se dakle i oni slažu s tom novom "slovenskom mejom".

Čim stignu na cilj, migranti pokazuju svoje pravo lice. Munjevito se pridružuju svojim "ćelijama" i ne žele otići u izbjegličke centre otimajući se tako svakoj kontroli. Već prilikom dolaska u Njemačku i druge zemlje koje su im "destinacije" pokazuju svoj divljački karakter. Na talijansko-austrijskoj granici pokušavaju ući u turistički autobus i na automobile bacaju izmet. U Njemačkoj u jednoj noći su prelijepili originalna imena sela s folijom iste boje kao i ploča na kojoj je profesionalno otisnuto "novo" arapsko ime sela uz opasku "bivši" npr. Ludwigsdorf, a da to nije primijetila ni policija, ni mještani. U Danskoj "predlažu" promjenu danskog Ustava koji bi trebao postati islamski. Posvuda ostavljaju gomile smeća. "Iz zabave" tuku svakoga tko im se nezaštićen nađe na putu. Ako naiđu na samu ženu brutalno ju siluju nanoseći joj teške ozljede. "Domaćima" poručuju da će se ženiti svaki s po četiri njihove djevojke, od kojih će im svaka roditi osmero djece, a sve žene i njihova ženska djeca nositi će "burke". Jedan je vrlo kvalitetan

paket hrane ocijenio da "nije ni za pse", nego je to "hrana za žene".

Eto to su nam "migranti" koje Angela Merkel i ostali "mudraci" uporno primaju. Na internetu se vrti gomila video klipova koji pokazuju tu divlju rulju. Nitko se protiv te napasti ne bori. Oni ismijavaju europske zakone, kulturu i običaje. Ispalo je da je samo mađarski premijer Viktor Orban postupio pametno skrećući taj "stampedo" pokraj svoje države. Tek naknadno ostali državnici dolaze k sebi, ali neki to nikako ne mogu, prije svih Angela Merkel.

NITKO NE ČUJE VAPAJ IZ NIGERIJE

S druge strane jedan tihi skromni glas ne nailazi na odjek. Njega ne čuje nitko jer ga nadglasavaju gromoglasni licemjerni izljevi "ljubavi" prema Francuskoj u kojoj se je dogodio brutalan teroristički napad, a zapravo je to samo propaganda njih samih i pranje njihove prljave savjesti jer nisu pomogli onima koji su ih trebali, prije svega Vukovaru, Srebrenici i mnogim drugima širom svijeta.

Tihi i bolni glas koji vapi za pomoć pripada biskupu iz grada Maiduguri u sjeveroistočnoj Nigeriji. Njegovo ime je Oliver Dash Doeme. Ono što nam iz strave tog kuta Nigerije javlja skromni afrički biskup doista je jezivo. Poslušajmo strašne biskupove riječi:

– Molim međunarodnu zajednicu da mi pomogne politički, ekonomski i vojno u borbi protiv sotone Boko Haram. Možete li mi sada pomoći? Dopustite mi da vam objasnim. Boko Haram nastavlja sijati teror u mojoj zemlji. Prošli mjesec bili su posebno nasilni. Dvije žene raznijele su se bombom ubivši pritom još 11 osoba. Islamski terorizam odnio je do sada 150.000 života, a 2.1 milijuna ljudi moralo je napustiti svoje domove. Samo u mojoj biskupiji svoje domove je napustilo 60.000 ljudi, gotovo polovica mojih vjernika. Neki od njih su se vratili, ali nemaju ni hrane, ni lijekova, a ponekad ni skloništa. Mi se ne bojimo, jer se Crkva uvijek širi usred progona. Naši članovi su sve odvažniji. Zbog toga znam da je svjetla budućnost Crkve u Nigeriji. Ipak, potrebna nam je međunarodna pomoć. Moj narod je prošao kroz neizmjernu traumu i sada živi u bijednim uvjetima. Hvala vam unaprijed. Možete računati na moju molitvu kao što i ja računam na vašu. Bog vas blagoslovio.

Jesmo li se nekad borili protiv rasizma? Jesmo li ga doista nadvladali? Ako jesmo, kako to da 130 Francuza vrijedi neizmerno više nego 150.000 Nigerijaca? Dok svi liju suze nad Francuzima, za Nigerijcima ni pas nije zalajao. Uza sve to, Nigerijci nemaju satirični list koji crta Presveto Trojstvo na nezamislivo pogrdan način. Nigerijci zasigurno ne ubijaju nerođenu djecu niti eutanaziraju starce i bolesnike.

Evo vam sada svjetskih "pravednika" koji su mrtvi-hladni gledali kako umiru Vukovar i Srebrenica, a u miru nam dijele lekcije da smo nacisti zato jer kličemo: "Za Dom Spremni!" Nazivaju nas rasistima zato jer vičemo: "U boj, u boj, za narod svoj" i jer pjevamo: "Evo zore, evo dana". A njima svaki Francuz vrijedi za najmanje 1.000 Nigerijaca. Ali oni "ni slučajno" nisu rasisti.

Na poslijetku, ako je više od dva milijuna Nigerijaca napustilo svoje domove, gdje su oni sada? Zašto ih nema među izbjeglicama iz Afrike? Ali zato ima izobilje muslimana. Kako možemo biti sigurni da nam u "izbjeglištvo" nisu došli upravo zlikovci iz kriminalne bande zvane "Boko Haram"? Možda mazimo i pazimo ubojice, a njihove preživjele žrtve i dalje gladuju u Nigeriji.

No moguća pobjeda nad Islamskom državom u Siriji i Iraku ne će nam značiti ništa ako istovremeno ne uništimo i "Boko Haram" koji Afriku vodi u propast. Tamo se stvara nova islamska država jednako opasna kao i prva.

Zato svijet polaže ispit na Nigeriji i nekoliko susjednih država u kojima Boko Haram sije zlo. Padnemo li na ispitu solidarnosti s Nigerijom, "zapakirati" ćemo i sebi novo zlo, jer ne pomoći žrtvi zločina novi je zločin za koji neizbježno stigne kazna. Ispit ćemo položiti kada širom svijeta budu gorjele svijeće za žrtve iz Nigerije i kada ruski, američki i francuski zrakoplovi budu u prah razbijali zlo zvano "Boko Haram". Zato se svjetski mir ne brani ni u Siriji, ni u Afganistanu, pa ni u Parizu, nego u – Nigeriji.

IZBORI NA KOJIMA NITKO NIJE IZABRAN

Taj dugo očekivani 8. studeni trebao je biti povijesni dan na koji smo se trebali riješiti

neokomunista najgore vrste koji svjesno uništavaju državu kojom vladaju u sprezi sa stranim silama, osobito Engleskom koja nikada nije odustala od "regionske države". Ti zloglasni "regionski neokomunisti" trebali su biti srušeni.

Ali gle čuda? Sportski govoreći, susret je završen neodlučeno, a pojavila se je nova "sila" zvana Most koja je imala posvuda zajedničke liste s ljudima koji se međusobno uopće nisu poznavali. Sada je nova stranka postala "udavača" koja se udaje samo za "dobar miraz".

I dok natezanje lijevo-desno traje, pa počinje čak i "trančiranje" Mosta koji se ruši još dok je u gradnji, nakon niza prospavanih noći postaje zapravo jasno da je sam Bog posložio takve rezultate izbora. Naime, da je bilo koja od dvije opcije pobijedila uvjerljivo, najprije bi razuzdano slavili, a onda bi zavladao bahato kao i svaki put do sada, iako "desni" za nijansu obazrivije od "lijevih". No to je samo stvar odgoja. Dubinski to su samo dvije strane iste igre.

Sada je jasno da će onaj tko prvi uspije "skrpati" tih žuđenih 76 zastupnika imati jako krhku Vladu s tankom većinom. Zapravo će Vlada izgledati kao da je sastavljena od lego kockica, pa će se za svaki zakon voditi "rat", jer ako samo dvoje zastupnika ne budu zadovoljni, zakon pada. Naravno, Vlada zbog takvih stvari ne će padati jer je naše društvo još uvijek u duhu komunističko, a komunist ostavku podnosi samo u grobu ili kada bježi iz zemlje.

Budući da i dalje nema mudrih ljudi sposobnih provesti promjene koje mogu ozdraviti društvo kao što je Viktor Orban, moguće je daljnje potonuće države u ekonomski kaos, a onda su mogući i javni nemiri. Hrvati, naime, ostaju u foteljama sve dok ih nešto osobno žestoko ne zaboli, kao čovjek koji pada s 20. kata kada dođe u nivo prvoga još uvijek kaže: "Za sada mi je dobro". Na žalost, ovaj put možda doista tresnemo o zemlju. Valjda će nas to osvijestiti.

REMETINEC ČEKA SVE ONE NA ČIJIM JE RUKAMA KRV DARKA PAJIČIĆA

"Danas često slušamo u medijima izvješća o zločinima iz vremena srpske agresije i na kraju većine izvješća ponavlja se rečenica: do danas za to nedjelo nitko nije odgovarao. Za razliku od pravih zločina, Darku Pajičiću je policajac za pokušaj razbijanja ćirilčne ploče osobno izrekao i trenutno izvršio prijeku presudu kao Židovi Isusu: Smrt je zaslužio.

"Poncije Pilat ovako se je obratio Isusu: "Tvoji sunarodnjaci predadoše te meni. Što si učinio"? Koje li ironije? Pilat je već imao ispod stola pripremljen natpis I.N.R.I. kao oznaku iznad njegove glave na križu iz koje se vidi tko je on. Za razliku od Isusa, Darku je ta oznaka utisnuta izravno u glavu".

"Jedan moj kolega je na sprovodu nekom čovjeku nad otvorenom rakom izgovorio: "Neka Ti je laka hrvatska zemlja". Za tu jednu riječ dobio je 10 mjeseci zatvora. Darko je žrtvovao svoj život da bismo svi mi mogli bez ikakvog straha reći: Ovo je hrvatska zemlja".

Ovo su tri po sjećanju ispričana citata iz propovijedi koju je prilikom posljednjeg ispraćaja hrvatskog heroja Darka Pajičića izrekao župnik crkve sv. Josipa radnika iz Borovog naselja Vjenceslav Janjić. Oni najbolje ocrtavaju što se zapravo s tim herojem obrane Vukovara dogodilo prije nepune dvije godine.

Do tog zlokobnog dana Darko je bio vukovarski branitelj koji je prošao sva sotonska izživljavanja srpskih stražara i drugih zlotvora u raznim logorima. Ali nitko mu nikada ni u jednom logoru nije učinio takvu strahotu kao tog dana četnički dripac izvjesni Aleksandar Sabadoš, navodno Rusin i to još u hrvatskoj policijskoj uniformi, čime je osramotio i tu uniformu i hrvatski grb na kapi.

Od tog dana Darko se je izdvojio iz svih zakona, jer ni jedan zakon nije mogao predvidjeti takvo zvjersko postupanje kakvo je iz dubine svoje bolesne mržnje tada izvelo to četničko derišće. Da podsjetimo: On se je s leđa zaletio u Darka i takvom silinom mu glavu nabio vjerojatno na zid zgrade policijske postaje ili na zemlju zdrobivši mu toliko temeljito lubanju, da ju ni najbolji kirurzi nisu mogli obnoviti, nego je ostatak svoga kratkog života proveo u kolicima s krnjom glavom na kojoj se je već na prvi pogled vidjelo da je smanjena za oko 20%, kao da je odrezana.

Za to vrijeme Darko je bio 100% invalid u kolicima. U načelu bi trebao dakle biti novi član udruge 100% invalida I. skupine. Pa ipak nije jer nije invalid Domovinskog rata, nego "mirne reintergracije" Vukovara. Ne postoji zakon pod koji bi ga se moglo svrstati jer nije žrtva četnika u ratu, nego četničkog neodgojenog brutalnog balavca u "miru" koji je tako započeo provoditi program koji su drugi četnički balavci već davno najavili svojim hrvatskim vršnjacima u

Vukovaru: "Za 20 godina ćemo vas klati gore nego naši starci vaše starce". Umjesto klanja, divlje četničko čudovište mu je rukama doslovno razbilo glavu.

Iako Ostojić pokušava pomoću idiotskih laži prikriti istinu, ona je neumoljiva i nju znaju i on, i Milanović, ali i Josipović kojega nitko ne spominje, ali on je tada bio predsjednik koji je poticao postavljanje ćirilčnih ploča i "osuđivao" one koji su ih skidali. Ako znamo da riječi mogu biti ubojite, onda je predsjednička riječ najubojitija. Zato i on, kao prethodna dvojica kad-tad moraju doći pred lice pravde, a za to je rok 20 godina. Ako budemo imali koliko-toliko normalno pravosuđe, onda ta trojica ne će moći izbjeći Remetinec zajedno sa svojim štićenikom Sabadošom.

Ne zaboravimo da Milanović i Ostojić na svom kriminalnom računu imaju i zlorabu specijalne policije i zapovijed da njihova udarna grupa divljački i razbojnički napadne vrata crkve. Sam Ostojić još ima na teretu Marka Franciškovića kojega je, nakon sramotnog dijaloga u kojemu mu je Marko bio mentalno nadmoćan, strpao u ludnicu. Za otpremanje zdravih ljudi u ludnicu, Remetinec čeka još neke sudce bez časti i liječnike psihijatre bez liječničkog kodeksa koji su zajedno s njim počinili te zločine.

Što se tiče Gospodina, on je Ostojiću već poslao poruku kada je bio na rubu smrti. Tada je primio milost da ne umre, da se obrati i popravi ranije počinjeno zlo. Na žalost, komunistička nevjera mu je toliko pomutila um da nije bio u stanju shvatiti poruku. Tko zna hoće li ikada išta biti sposoban shvatiti.